

**УХВАЛА
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сай Ольги Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини другої статті 365 Цивільного кодексу України

Київ
11 червня 2025 року
№ 42-1(II)/2025

Справа № 3-79/2025(163/25)

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Юровська Галина Валентинівна (голова засідання, доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,
Первомайський Олег Олексійович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сай Ольги Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини другої статті 365 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Юровську Г.В. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. До Конституційного Суду України звернулася Сай О.В. із клопотанням перевірити на відповідність частинам четвертій, п'ятій статті 41, частині першій статті 55 у взаємозв'язку з частиною першою статті 8, пунктом 9 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) окремий припис частини другої статті 365 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс), а саме:

„за умови попереднього внесення позивачем вартості цієї частки на депозитний рахунок суду“.

Частиною другою статті 365 Кодексу встановлено, що „суд постановляє рішення про припинення права особи на частку у спільному майні за умови попереднього внесення позивачем вартості цієї частки на депозитний рахунок суду“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Сай О.В. була власницею 1/4 частки у праві спільної часткової власності на квартиру № 1 в будинку № 4 на вул. Студентській у місті Львові. У 2020 році співвласниця квартири – Чаплієнко Л.В. – звернулася до суду із позовною заявою, у якій просила припинити право власності Сай О.В. на частку квартири. Личаківський районний суд міста Львова рішенням від 16 лютого 2022 року визнав за Чаплієнко Л.В. право власності на частку квартири, яка належала Сай О.В. на праві спільної часткової власності, та стягнув на користь останньої компенсацію вартості частки квартири в сумі 281 023 грн, яку згідно з банківськими квитанціями Акціонерного товариства „Ощадбанк“ Чаплієнко Л.В. перерахувала на два окремих рахунки Територіального управління Державної судової адміністрації України у Львівській області.

Указане рішення суду першої інстанції Львівський апеляційний суд залишив без змін постановою від 29 серпня 2022 року. Касаційний цивільний суд у складі Верховного Суду ухвалою від 3 жовтня 2022 року відмовив Сай О.В. у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою на рішення Личаківського районного суду міста Львова від 16 лютого 2022 року та постанову Львівського апеляційного суду від 29 серпня 2022 року.

У вересні 2023 року Сай О.В. звернулася до суду із заявою про перегляд судової справи за нововиявленими обставинами, посилаючись на те, що кошти, стягнуті на її користь із Чаплієнко Л.В., не були їй виплачені в повному обсязі протягом трирічного строку; вона отримала лише 187 523 грн, а решту коштів у

сумі 93 500 грн не отримала через те, що 2 січня 2020 року рахунок отримувача, на який здійснювався перерахунок цієї суми, був закритий. Сай О.В. наголосила, що невнесення вартості належної їй частки на депозитний рахунок суду є істотною обставиною, яка існувала на час розгляду справи, однак нікому не була відома, окрім Чаплієнко Л.В., яка не лише не виконала покладеного на неї обов'язку, але й ввела суд в оману.

На думку Сай О.В., частиною другою статті 365 Кодексу, яка застосована в остаточному судовому рішенні в її справі, зокрема окремим приписом „за умови попереднього внесення позивачем вартості цієї частки на депозитний рахунок суду“, не гарантовано, що кошти компенсації будуть зараховані на банківський рахунок і особа зможе їх отримати; фактичне отримання коштів залежить від дій не тільки позивача, а й банку. Сай О.В. вважає, що відсутність такої гарантії зумовлює непропорційне втручання у право власності: особа за рішенням суду втрачає своє право власності, однак законодавство не передбачає, що кошти компенсації вартості частки обов'язково будуть перераховані.

На підтвердження своєї позиції Сай О.В. посилається на окремі приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, Перший протокол до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Європейського суду з прав людини, Кодекс, а також на судові рішення у своїй справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону

(пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Стверджуючи про невідповідність оспорюваного закону України (його окремих приписів) Основному Закону України, суб'єкт права на конституційну скаргу має навести аргументи, які свідчили б про обґрунтованість змісту й вимог конституційної скарги.

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів випливає, що Сай О.В. твердить про неконституційність окремого припису частини другої статті 365 Кодексу у зв'язку з невиплатою їй повної вартості частки квартири, право на яку примусово припинено згідно із судовим рішенням, та висловлює своє бачення того, як мають бути врегульовані відповідні правовідносини.

Наведене дає підстави вважати, що Сай О.В. не обґрунтувала, що окремий припис частини другої статті 365 Кодексу є неконституційним, а лише висловила незгоду з нормативним регулюванням зазначених у конституційній скарзі правовідносин.

Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України дійшла висновку, що конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55, абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Сай Ольги Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису частини другої статті 365 Цивільного кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

